

886

Τροποποίηση διαθήκης

φ. 468^v

/ Φ [[497]] 506

Ἐβγαλμένο ἀπὸ Ἑρήνη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 10/ τὴν σήμερον ἐκράχθηκα [] / Ἰωάννης ὁ Μηνιάτης ὁ νοτάριος ἀπὸ μέρος τοῦ κὺρ Γεωργίου Κουρλέτην ὅπου εὐρίσκεται τὴν σήμερον εἰς [] / τοῦ φούρνου ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον ἢ ἀρχοντοπούλα τοῦ ποτὲ μακαρίτην σινιὸρ Στάη Μπαρόντζη ἢ [...] / Μαργέτα ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται κλινήρης καὶ ὑστερημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς / σήμερον / ἐννέα χρό / νοι ὡς λέγειν / εἰ δὲ στὸ νοεῖν καὶ φρονή / ματιν καὶ εἰς τὸ λαλεῖ σῶα καὶ σωστὰ μὲ πᾶσαν εὐλωττία σωστήν. "Ὅθεν λέγειν πῶς εἰς τὸς τόσους χρόνους ὁ / ποὺ εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀσθένεια καὶ εἰς τὴν δυστυχία τὴν μεγάλη ὅπου ἐπέρασεν καὶ ὅπου περνᾷ κα / νεὶ δὲν εἶδεν ἀπὸ πανωθιὸν τοῦ μέραν καὶ νύκταν πάρεξ τὴν θυγατέραν τοῦ τὴν κερά Ἑρήνη καὶ εἰς μα[] / νη αἵρεσίν του ἀπὸ ὅλα τὰ χρειαζόμενα τοῦ σώματός του διὰ τοῦτες τὶς χάριτες καὶ καλωσύνες καὶ ἀξ[] / ὅπου καμὲ καὶ ὅπου κἀναι καθημερούσιον εἰς τοῦ λόγουν του θέλει ὁ αὐτὸς κὺρ Γεώργιος καὶ ἀφήνει τῆς αὐ / τῆς τοῦ θυγατέρας τῆς κερά Ἑρήνης ὅλον τὸ πρᾶμα ἀμπέλι χωράφια σπίτια καθὼς εὐρίσκεται εἰς / τὲς Προσάρες ξεχὸς ἀπὸ τῆς θυγατέρας τοῦ τῆς Λαμπρινῆς ὅπου τῆς ἔχει κομμάτι ἀφησμένον εἰς τὴν κά / τω μεριά νὰ εἶναι ἐδικὸν τῆς καθὼς τῆς τὸ νουμενάρειν καὶ εἰς τὴν διαθήκην τοῦ ὅπου ἔχειν καμωμένη εἰς / τὲς πράξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἀπὸ τοὺς 1686/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 9/ / φύλλον 370 / τὴν ὁποία δια / θήκην θέλει καὶ λέγειν ὁ ρηθεὶς κὺρ Γεώργιος ὅτιν σὲ ὅ,τιν περιέχειν μέσαν ἢ ἐκείνη τοῦ διαθήκην νὰ εἶναι / βέβαια καὶ σίνγουρα ἐξόχος ἀπὸ τὸ πρᾶμα τῶν Προσάρων ὅπου θέλει / καὶ ἀποξε / νώνει τον ἄ / πὸ κεῖνο ποὺ / εἶχεν τοῦ υἱοῦν του / ταμένο / καὶ μετατέθει τον ἀπάνω εἰς τῆς θυ / γατέρας τοῦ τῆς ἄνωθεν Ἑρήνης νὰ εἶναι ἐδικὸν τῆς ὡς φέρμον ποσέσον καὶ ὡς καθολικὴν νοικον[κυρὰ] / νὰ τῶχην καὶ νὰ τὸ ποσσεντέρην καὶ νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ἄντζι λέγειν ὁ κὺρ Γεώργης πῶς ἔχει / καὶ ἕτερον γράμμα καμωμένον εἰς τὲς πράξεις τοῦ μισερ Ἀντωνίου Μενδρηνοῦ τοῦ πρωτονοτάριου ὅπου [...] / δώνει καὶ τὶς λάγκους καὶ τὸ σπίτιν ποὺ εἶναι ἐκεῖν σινμὰ εἰς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα πλὴ λέγειν πάλι ὁ ρηθεὶς κὺρ / Γεώργιος πῶς ἀπὸ δῶν καὶ ὁμπρὸς πάλιν νὰ ἔχην τὴν ἔγνοιά του ἢ αὐτὴν τοῦ θυγατέρα ἢ κερά Ἑρή[νη] / καὶ πάλι μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς του καὶ τὰ ἐξῆς ξαναλέγοντας πάλι ὁ / τιν εἰς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τῶν Μπροσάρων ὅπου τῆς ἀφήνει τῆς Ἑρήνης νὰ μὴν

νήμπορῃν κανεῖς νὰ τὴν ἐδία / σείσῃν ἢ νὰ τὴν ἐνοχλήσῃν ἀπὸ τὰ ἄλλα τοῦ παιδία
 ἀλλὰ νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν γράφειν καὶ ὅποιος ἢ / θελε εὐρεθῇν νὰ τὴν ἐσκαντα-
 λίσῃν νὰ ἔχῃν τὴν καντάραν τοῦ καὶ ποτὲ προκοπὴ νὰ μὴν ἔχῃν / διατὶν ὡς λέγειν
 ἀπὸ κανεῖ δὲν εἶδε βοήθεια πάρεξ ἀπὸ τὴν ἄνωθεν Ἑρήνη καὶ ἀπὸ τῇ Λαμπριανῇ /
 εἰς δούλεψές τοὺς πολλές. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας ντονατζιόνες βάζουν
 καὶ ἀξιόπιστους / μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τοῦ εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ
 ἐξῆς.

/ — Ἀντώνης Παρζάλης μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Μιχέλης Κωβαῖος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

887

Προικοσύμφωνο

φ. 469^r

/ Φ [[498]] 507

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 14/ εἰς
 τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ἡ κερά Σοφία τοῦ Ἀπο-
 στολάκη ὁμάδιν μὲ τὸν υἱὸν τῆς / τὸν Γεώργην Μπαρόντζην φυσικὸν ποτὲ σινιὸρ
 Στάην Μπαρόντζην ἡ ὁποία κερά Σοφία λέγειν / πῶς ὁ ἄνωθές τῆς υἱὸς ὁ Γεώργης
 ἐπαντρεύτην ἀνάβουλάν τῆς καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ τῷκαμε / χωρὶς τὴν βουλήν τῆς διὰ
 τοῦτον δὲν τοῦ ἐπουρκόταξεν καὶ τίποτας. Τώριν ὡς μάνα ἡγα / πητὴν εἰς τὸ παιδὶν
 θέλει τὴν σήμερον μὲ ἰδιάν τῆς βουλήν καὶ μὲ καλὴ γνώμην καὶ πουργοντάζει του /
 τὰ κάτωθεν ἡγου πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
 καὶ τὴν ἐδικήν τῆς / ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν τὸ χωράφιν στὸν Ἅγιον
 Σίνδορον σύνμπλιο τοῦ κερά Μα / νώλη καὶ Γεώργην Τουλούπη μὲ τοῦτον νὰ τὸ
 τρῶσιν μαζὶν μὲ τὴ μάναν του ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ ἀπο / θανώντας τῆς ὅλο ἐδι-
 κόν του τὸ ὅποιο εἶναι ἀπὸ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν του. Ἀκόμη δίνει / του ἄλλο
 ἓνα κομμάτιν χωράφιν ἀπὸ πανωθιὸν ἀπὸ τὸ ἄνωθεν καὶ λέν τον τοῦ Γιάκουμου τοῦ /
 Μαράκη τὸ σύνμπλιο τῆς Λανγγάδας νὰ τρώγῃν καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἐμισόν τῆς μὲ τὸν
 υἱὸν τῆς / καὶ ἀποθανώντας τῆς καὶ αὐτὸν ὅλο ἐδικόν του καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πατέ-
 ραν του. Ἀκόμη δίνει του καὶ τὸ / ἀμπέλι μὲ συνκὲς του ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὴν
 Τρυμαλία στ' ἀπάνω χωρίον στὸν Ἅγιον Νικό / λαον τὸ ὅποϊον ἦτον ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ
 πατέραν του / ἀπὸ Ἰωάννη / [] / ντζάκη / μὲ τοῦτον νὰ τὸ τρῶσιν καὶ αὐτὸν